

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512157328/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

deelethed den sunde og mandige Dømme-Kraft, der røber saa megen Erfarenhed, har fuldkommen indtaget mig til Deres Fordeel — Og om mit Ven- skab — mit Raad — min Formue — —

5 O Deres Excellence —

De gjør mig da den Fornøjelse — —

Nu drog Panthakak et dybt Suk, og efter at alle de tilstædeværendes, nemlig Marquiens, Kammer- tjenerens og en lille Mopses Ansigter, vare med en
10 taus Forventning rettede paa hans Mund, sukke- de han igjen, og begyndte saaledes: Usigelige Smer- ter, o Marquis befaler du mig at fornyc — — Og nu ledte han sine Tildragelser fra deres Oprindel- se, nemlig Broderens Reyse igjennem F*** ligetil
15 det Øyeblik, da han nød den Naade at sidde i en Fløyels Læne-Stoel tvært over for Deres Excel- lence. — Han talte med en ung Digters Heede, med en ung Philosophs systematiske Nøyagtighed; med en Sandruehed der beviiste at han var et ungt Men-
20 niske, og med en Veltalenhed der var naturlig, fordi han talte af Hjertet — Han afbrød sin Histo- rie undertiden med Betragtninger der vare lykkel- lige fordi de sigtede til hans Favorit-Sætnings Be- styrkelse; og hverken spildte eller ubehagelige for
25 Marquien, der var, som man maaskee tildeels alle- rede har mærked, en stor Elskere af at tale med betrængte, at lokke deres mindste deres hemmelig- ste Klager ud af deres Bryst, og at høre dem skil- dre deres Ulykke med de fleeste og stærkeste Far-
30 ver, som mueligt — Sandelig, naar vi betænke det, en besynderlig Lyst hos enhver, men endnu besynderligere hos en Marquis, en Hofmand og en Fransk — En Tilbøielighed, hvis egentlige Kilde derfor vel synes værd at opsøge — Medlidenhed
35 kan den ikke vel være — Thi da denne efter Or- dets Bemærkelse virkelig er en Lidelse og en smer- telig Lidelse, som de fleeste af dem, der føle den føle imod deres Villie; saa skal man kun finde faae, der er blevne saa indtagne deraf, at de selv